

KAPITOLA XXVIII.

Z Nurheimu stoupal dým, který se nesl vysoko k obloze. Vojáci bojovali ze všech sil, ale každého zabitého netvora nahradili dva noví. A to Světolam ještě neaktivoval maják na přivolání armády.

Arila přiběhla ke kraji skalní plošiny Nurheimu a vytáhla si stříbro z hrudi. Jakmile dopadlo na dlaň, vložila do něj velké množství Aury a málem ji oslepila bílá záře. Stříbro pak znovu nechala zmizet do hrudi a rázem pocítila obrovskou sílu, když se jí oči rozzářily jasnou bílou barvou. Klikaté čáry procházely až ke spánkům.

Dva Strážníci ji sledovali s pusou dokořán, a když se na ně otočila, div neutekli.

Světolam byl blízko. Po příkré skalní stěně se snažili vylézt netvoři, ale zatím to zvládli jen ti nejmenší.

Arila přivítala jednoho z nich ranou mečem a poslala ho dlouhou cestu zpět dolů, kde se rozbil o ostré kameny. Ale nestačila si ani vychutnat vítězný pocit, protože se před ní objevil další netvor, minimálně dvakrát větší než ona sama. Jeho článkovité tělo zacvakalo a žhnulo vnitřním žářem. Netvor na nic nečekal a zaútočil na ni.

Arila útok snadno zastavila a sama zaútočila. Bílý kouř v podobě netvorova drápu se zasekl do jeho těla a černá Ulra se rozletěla na všechny strany.

Netvor zavrával, zadní nohy mu sklouzly ze srázu a následně přepadl přes okraj.

Vtom Arila spatřila bílý dým, který procházel jejím tělem. V okamžiku se otočila a spatřila malého netvora o velikosti dřevěné stoličky, jak na ni letí vzduchem.

Nebyl čas.